

Sygn. akt IV CZ 41/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej
z siedzibą w W.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2018 r.,
zażalenia strony pozwanej
na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2018 r. Sąd Apelacyjny w [...] uchylił wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 grudnia 2015 r., w sprawie z powództwa M. M. przeciwko [...] Towarzystwo Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie.

Wyrok zaskarżyło pozwane [...] Towarzystwo Ubezpieczeń SA zarzucając m.in. naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. i wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W judykaturze Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że celem takiego zażalenia jest poddanie pod kontrolę prawidłowości uchylenia przez sąd drugiej instancji orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego postępowania, co może nastąpić jedynie w wypadkach przewidzianych w art. 386 k.p.c. Taka konstrukcja oznacza, że Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu zażalenia nie może oceniać stanowiska sądu drugiej instancji co do meritum sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2013 r., II CZ 26/13, niepubl.).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje, że nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. występuje wtedy, gdy sąd pierwszej instancji zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania pozwu lub zarzutów merytorycznych przeciwstawionych zgłoszonemu roszczeniu. Taka sytuacja zachodzi w rozważanej sprawie, skoro Sąd Okręgowy oddalił powództwo oparte m.in. na art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. przyjmując, że zachodzi jedna z przesłanek egzoneryacyjnych, a więc wyłączna wina poszkodowanego. Sąd Apelacyjny dokonał odmiennej oceny prawnej, szczegółowo argumentując, że wprawdzie poszkodowana przyczyniła się do wypadku, ale nie ponosi wyłącznej winy. Takie stanowisko aktualizuje kwestię zasadności i wysokości roszczeń zgłoszonych w pozwie, pominiętą w wyroku Sądu Okręgowego. Zarzut naruszenia art. 386 § 4 k.p.c. należy zatem uznać za niezasadny.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.